

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 octombrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Criuleni din 18 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, declarate de către avocatul Negura Ion în numele inculpatului și succesorul părții vătămate, Rebeja Fiodor, în cauza penală în privința lui

Minciuna Vladimir Alexandr, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 11.01.2016 – 18.02.2016;
2. Instanța de apel: 18.03.2016 – 06.06.2017;
3. Instanța de recurs: 16.08.2017 – 04.10.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Criuleni din 18 februarie 2016, Minciuna Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(4) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Minciuna Vladimir, la 09 aprilie 2015, ora 09.00, aflându-se în stradă, în apropierea stației de vulcanizare din preajma casei de cultură din s.Corjova, r-nul Criuleni, în rezultatul unui conflict cu Rebeja Nicolae, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, admitând în mod conștient survenirea urmărilor grave, intenționat, cu o bătă din lemn, i-a aplicat ultimului o lovitură în regiunea parieto-temporală dreapta a capului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.66 din 23 aprilie 2015, traumă craniu-cerebrală deschisă, hemoragie în țesuturile moi ale capului, fractura oaselor bolții craniului, hemoragie intracerebrală, hemoragie subarahnoidiană, hematoma episubdural, delacerarea creierului, care se califică drept vătămări grave, care prezintă pericol pentru viață și în rezultatul cărora, la 15 aprilie 2015, a survenit decesul lui Rebeja Nicolae.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- avocatul I.Negura în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care V.Minciuna să fie achitat pe motiv că lipsește fapta infracțională, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei;

- procurorul în Procuratura r-lui Criuleni, M.Caras, inclusiv procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, C.Scutelnic care, în apelul suplimentar, au solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care lui V.Minciuna, în baza art.151 alin.(4) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă de 13 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis,

invocând că prima instanță nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75-77 Cod de procedură penală, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea blândă; - instanța nu a constatat existența circumstanțelor atenuante sau agravante; - la caz, urma să fie considerată drept circumstanță agravantă provocarea prin infracțiune a unor urmări grave; - inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, nu a contribuit la cercetarea și descoperirea infracțiunii și nu a întreprins nicio măsură în vederea reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, apelurile declarate de către avocat în numele inculpatului și a procurorilor au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, fiind întrunite toate elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Consecvent, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile succesului părții vătămate, N.Rebeja, ale martorilor D.Rebeja, M.Guțu, L.Ținea și actele cauzei – procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 12.05.2015; rapoartele de expertiză medico-legală nr.96 D din 10.04.2015, nr.66 din 16.04.2015 și nr.175 din 20.11.2015 în privința lui N.Rebeja.

Consecvent, cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a considerat argumentele invocate de procuror neîntemeiate, deoarece prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75-77 Cod penal, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de motivul infracțiunii, de persoana inculpatului, care anterior a fost judecat, antecedentele penale fiind stinse, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, că nu a conștientizat gravitatea faptelor comise și nu regretă cele comise, că nu au fost constatate circumstanțe atenuante sau agravante, precum și de scopul pedepsei și corect a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc doar cu aplicarea unei pedepse privative de libertate.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

- avocatul I.Negura în numele inculpatului care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că instanța de apel a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța ilegal a examinat apelul procurorului în Procuratura r-lui Criuleni, M.Caras, acesta referindu-se la o altă cauză penală, precum și apelul suplimentar al procurorului în Procuratura de circumscripție Chișinău, C.Scutelnic, care a fost depus pe baza celui dintâi; - nu au fost întrunite elementele infracțiunii; - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- succesul părții vătămate N.Rebeja, F.Rebeja care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care V.Minciuna să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a

executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani, pe motiv că instanța de apel a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; - instanțele nu au ținut cont de faptul că decesul lui N.Rebeja nu a intervenit direct în urma cauzării vătămarilor corporale de către V.Minciuna, ci în urma neglijenței rudelor de a chema ambulanța; - nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită declararea inadmisibilității recursurilor, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul I.Negura în numele inculpatului.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, precum și atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Raportând respectiva normă la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Colegiul penal reține că, instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui V.Minciuna în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Concluziile instanțelor judecătorești contestate sunt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cum sunt:

- declarațiile succesoriului părții vătămate, F.Rebeja potrivit căroră, la 09.04.2015, l-a întâlnit pe fiul său N.Rebeja care se ținea cu o mână de cap, iar cu cealaltă de spinare și care i-a comunicat că V.Minciuna l-a lovit cu o bâtă de lemn în cap și pe spinare, însă l-a rugat că, în cazul în care va fi întrebat de cineva, să spună că a căzut din copac;

- declarațiile martorilor: - D.Rebeja, potrivit căroră într-o zi din luna aprilie 2015, F.Rebeja a venit la ea și a rugat-o să cheme ambulanța, deoarece N.Rebeja se simțea rău, venind la acesta acasă l-a văzut pe N.Rebeja culcat în pat, avea capul foarte umflat și fața vânătă, iar la întrebarea ei ce i s-a întâmplat, acesta i-a zis că V.Minciuna l-a lovit cu bâtă în cap; - M.Guțu, potrivit căroră într-o zi din primăvara anului 2015, i-a văzut pe F.Rebeja și N.Rebeja, ultimul fiind rezezat de gard, iar la întrebarea lui de ce stau acolo, N.Rebeja i-a zis că se simte rău; - L.Ținea, potrivit căroră, activând în calitate de felcer la stația de asistență medicală, serviciul 903, fiind solicitată

ambulanța, s-a deplasat la N.Rebeja acasă unde l-a văzut pe acesta culcat în pat, iar la examinarea a constatat că avea un hematom în cap, era palid, cu tensiunea foarte joasă, starea lui de sănătate fiind foarte gravă, acesta i-a spus că a căzut din copac, când a vrea să-l curețe.

și actele cauzei: - procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 12.05.2015, potrivit căruia M.Guțu a indicat locul unde l-a văzut pe N.Rebeja care acuza dureri;

- raportul de expertiză medico-legală nr.96/D din 10.04.2015, potrivit căruia la N.Rebeja au fost depistate leziuni corporale sub formă de traumă craniu-cerebrală deschisă, fractura oaselor bolții creierului, hematom epi și subdural, contuzie cerebrală care au fost produse de un obiect contodont, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, periculoase pentru viață și care se califică drept vătămare gravă, iar formarea acestor leziuni prin cădere, de la înălțime proprie, se exclude;

- raportul de expertiză medico-legală nr.66 din 16.04.2015 potrivit căruia moartea lui N.Rebeja a survenit în urma hemoragiei intercerebrale - hemoragiei subarahnoidiene, hematomului episubdural, delacerării creierului ca urmare a traumei cranio-cerebrale deschise care se confirmă prin hemoragie în țesuturile moi ale capului, fractura oaselor bolții craniului și datele necropsopiei cadavrului. Traumele respective au fost produse de un corp contodont cu puțin timp înainte de internare, sunt periculoase pentru viață, se califică drept vătămare gravă, care puteau fi cauzate cu o bâta de lemn în regiunea capului;

- raportul de expertiză medico-legală nr.175 din 20.11.2015, potrivit căruia leziunile corporale menționate în rapoartele de expertiză medico-legală și documentele medicale prezentate, au fost produse prin lovituri cu un corp dur contodont, adică fiind lovit cu bâta; cauzarea acestor leziuni în urma căderii de la înălțime, copac, cu sau fără accelerare, inclusiv prin împiedicare, se exclude or, la N.Rebeja nu s-au depistat leziuni corporale caracteristice sau specifice căderii de la înălțime; leziunile corporale nu reflectă particularități ale obiectului vulnerant care ar permite identificarea lui, dar nu exclude producerea lor cu o bâta; luând în considerație volumul, caracterul mortolezional și localizarea leziunilor corporale depistate în regiunea capului decedatului, se poate afirma că lui N.Rebeja, posibil, i-a fost aplicată o singură lovitură; conform raportului nr.168/30.06.2015 de expertiză medico-legală criminalistică a corpurilor delict prezentate, este imposibilă identificarea obiectului vulnerant cu care lui N.Rebeja i-a fost cauzată trauma cranio-cerebrală; în momentul cauzării leziunilor corporale, N.Rebeja se putea afla în orice poziție, cu condiția ca zona afectată să fie accesibilă pentru agresor.

Conținutul probelor menționate, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, confirmă cu certitudine săvârșirea de către inculpat a faptelor imputate, care întrunesc elementele infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care a provocat decesul victimei, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestei infracțiuni. Aceste probe sunt pertinente și concludente, coroborează între ele, lipsind temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestora.

Colegiul penal, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului V.Minciuna în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale infracțiunii date.

Din textul hotărârilor recurate, rezultă că instanțele de fond corect au constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatului, descriindu-le detaliat și argumentat în partea descriptivă, ulterior motivând concluzia de vinovăție prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Instanța de recurs constată că temeiurile invocate de către recurent cu referire la lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care în totalitatea lor resping argumentele acestuia, precum că vinovăția în săvârșirea faptelor imputate nu a fost probată.

Colegiul menționează că, acțiunile inculpatului nicidecum nu pot fi încadrate în alte norme penale, deoarece, reieșind din circumstanțele stabilite în cauză, inculpatul, aplicându-i părții vătămate lovituri cu bâta din lemn în cap, a acționat cu intenție, acțiunile lui fiind îndreptate anume spre a-i provoca lui N.Rebeja vătămare intenționată gravă a integrității corporale, în urma căroră acesta a decedat.

Prin urmare, concluzia instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului V.Minciuna în săvârșirea infracțiunii imputate este justă și întemeiată. Totodată, Colegiul penal ține să enunțe că argumentul recurentului, precum că instanțele judecătorești au apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei, nu poate fi reținut or, aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu pot constitui temei pentru recurs.

Astfel, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului părții apărării, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa stabilită inculpatului a fost aplicată cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Cu referire la recursul declarat de către succesorul părții vătămate, F.Rebeja.

Potrivit art.420 alin.(4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art.401 nu au folosit calea apelului, dacă legea prevede această cale de atac.

Conform art.402 Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Din actele cauzei rezultă că sentința a fost pronunțată la 18 februarie 2016, fiindu-i înmînată succesorului părții vătămate F.Rebeja contra semnătură la aceeași dată, fapt confirmat prin recipisă (f.d.227, v.1).

Reieșind din materialele cauzei, instanța de recurs constată că recurentul F.Rebeja nu a contestat cu apel sentința în termenul prevăzut de art.402 Cod de procedură penală și respectiv, acesta nu poate contesta cu recurs decizia instanței de apel.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de către avocatul I.Negura în numele inculpatului și succesorul părții vătămate, F.Rebeja, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Negura Ion în numele inculpatului Minciuna Vladimir și succesorul părții vătămate, Rebeja Fiodor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza penală în privința lui Minciuna Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu